

**Skynd Dem
at få et barn!**

青春は糞まみれ

BELORTET UNGDOM

Æder lort Det veltfredse stjernes kud
dør ud dér hvor markerne ender En hale af lys
Er den violette himmel en illusion
adskilt fra kroppen på et eller andet tidspunkt
en gold sjæl der morer sig
Mørk blæst på en ulykkesdag sig mig
hvor den kommer fra hvornår den kaster sig over os mennesker
Hen over den tomme himmel et flakkende lys
en lortefarvet skumring Kain
Ungdommen er lysende som "en blå himmel"
men en mystisk rejsende fuld af selvbedrag
er på flugt fra sin krop
en tom sjæl en skiderik af en vagabond
bringer han bud om fejlslagne selvmord Sorte huller
vælg hvad du vil gør som du vil
et ødelagt vejskilt kærlighed måske død
Evigheden er trods alt kun halvfjerds-firs år gammel
Stjernetåger der stinker af pis er tåbelige
put dem i en indkøbspose og så farvel
At prædike medlidenhed mens man skaber et helvede
Gud er fuld af selvmodsigelser
sårer os alle i lykkens navn

Min urne rummer kun fem knogler
Jeg har bidt i dem aet dem smagt på dem
De var skuffende bløde
et knas mellem tænderne som kun mennesker kender
Den gud der har ansvar for samfundssystemet
kommer kun når det passer ham
og befaler os at tilbede ham
Da jeg kom derhen var der intet hverken
et strålende helvede et ensomt himmerige eller grønne enge
Midnat smører lort ind i oliemaling
Hvilken skønhed lad os spise den

VARME?

alle vine,

ed på, i virkeligheden til-
anskab af professor Ibsens
at resultatet af de forhand-
blive, at Lyng kom til at
ad love, at de nye ejere af
oven og parken som hidtil.
es aldeles ingen betydning,
nt røre, det var, som om en
en. Lærer Olsen, købmand
dirigenten og talte ivrigt i
have valget afgjort nu straks
n stadig skulle være funge-

han brugte kraftige ord om
rtil.

t, over for en sådan neder-
n skulle væge sig. Han ville
på hans gamle ven og lærers
hold og de skandaler, der
evre kreds, kunne han ikke
Gerda havde behandlet ham,
aderen, at han, så vidt han
Han kunne næsten ikke for-
ville han nødtigt. Han stod
an skulle gøre. Claus Lund
se, hvad han sagde.

i; ved siden af ham på det
forlangte at få ordet. Men
ik til, stod Karen på taler-
estemt puf kommet ned ad
nger fra Karen holdt diri-
plads.

de med den, indtil der blev
amlingen. Publikum reage-
sk publikum altid vil gøre
hver gang, der skete noget,

ham og holdt ham

»Må jeg bede

øjeblik, så skal jeg
sikkert vil vække

end før.

Hr. Peter Ibsen

mellem Bertil Lyng

hr. Ibsen ret. Sager

andet end det, Peter Ibsen

noget, som ville væ

men over det hele

»Bertil Lyngge

Karen slyngede den

havde da også den

rejste sig op, der bl

forsamlings

ster s

sen

d

den dygtigste

store bet

men en heftig dem

Peter Ibsen vin

opbidsat satte han

»Jeg var selv me

fortsatte Karen, »m

at der var sket no

ikke kunne nægte,

sor Ibsens højt ære

bære sig således at

gentager atter orde

og om kort tid vil

Det er ikke sted

blot sige Dem, at je

gåden, og nu er d

skyldige vil uden

Karen atter ned på Peter Ibsen, der stod sammen med fru Milkelsen

hans tale; da han standsede, åndede forsamlingen op. Han havde vir-
kelig hjergtaget sine tilhørere, mange var grebet af en dyb betagelse,
og de så næsten alle sammen op på ham.

Bertil havde ikke set på Karen, han havde i det hele taget slet ikke
set på nogen bestemt; nu mødte han hendes blik og så, at hun smilede.

Da han sluttede, var der stilhed et øjeblik, så brød der en voldsom
klapsalve løs. Det var en voldsom hyldest, og det var aldeles sikkert,
at Bertil havde fået et meget stort flertal, hvis afstemningen nu var
blevet foretaget.

Før bifaldet var forstummet, stod lærer Madsens ven, den lille Olsen
imidlertid på talerstolen. Han gjorde sig store anstrengelser for at
svække virkningen af Bertils tale, men opgaven var ikke let.

Han begyndte at tale, og han kendte

Bertil Lyng

sætte

H

le

va

v

den dygtigste

store bet

ind på stille

kunne r

man bel

Olsen k

hånd slå ned på

havde gjort

og denne

et ordet,

al sin

ne være

Denne

havde gj

var ingen be

Claus

var ingen be

var ingen be

var ingen be

var ingen be

var ingen be

var ingen be

var ingen be

var ingen be

var ingen be

var ingen be

var ingen be

